

تربیت فرزند

بخش اول:

مشکلات پیش روی تربیت

سکینه سادات مهدوی

معاونت پژوهش حوزه علمیه ام‌الائمّه علیهم‌السلام

مهرماه ۹۸

۱. ناآگاهی تأثیرگذاران تربیتی از مبانی و روشهای تربیت دینی:

بهترین تربیت، تربیت دینی است. از نگاه معصومین علیهم‌السلام کودک باید تربیت شود و تأثیرگذاران همه جانبه خصوصاً والدین معلمان و روحانیان هستند. ناآگاهی تأثیرگذاران که هیچ ردپایی از دین در آن نباشد، سلامت روان و تربیت کودک را به خطر می اندازد.

۲. اعتماد به آموزه های غربی در عرصه تربیت :

برخی افراد از دین غافلند و برای تربیت به دنبال منابعی که بر اساس مبانی فکری غرب و روانشناسی مادیگرا تألیف شده است و این اصلاً صحیح نیست چون آموزه های دینی با آموزه های غربی کاملاً متفاوت است برای مثال مگر روانشناس غربی می فهمد که چرا باید دختر و پسر را به گونه ای تربیت کرد که هنگام رو برو شدن با یکدیگر حیای نگاه و حیای پوشش و ارتباط را مراعات کنند و از این قییل مسائل بسپارند.

تربیت باید از نگاه دین تحلیل شود. چنانچه خداوند در سوره طه آیه ۱۲۴ میفرماید: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ و هرکس از یاد من دل بگرداند، در حقیقت زندگی تنگ (و سختی) خواهد داشت ﴿لذا آموزه های دینی تحقیق تربیت صحیح را در نزدیک شدن به خدا می داند چنانچه در آیه ۲۸ سوره رعد آمده است: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ آگاه باش که تنها با یاد خدا دلها آرامش می یابد ﴿

۳. فقدان منابع کافی تربیت دینی:

تعداد کتاب های که به قلم نویسندگان ایرانی نوشته شده، کم نیست اما مطالب بسیاری برگرفته از مطالب روانشناسی غرب است و در موارد قبل گفتیم که روانشناسی غرب با آموزه های دین آشنا نیست و نمی تواند برای تربیت دینی نسخه بپیچد

وقت گذاشتن برای فرزندان باید نسبت به عوامل منفی تأثیرگذار، بیشتر شود ولی روز به روز مسائل اقتصادی و زندگی ماشینی فاصله میان فرزندان و والدین را بیشتر کرده است.